

“L'aritmètica parlamentària és el que el fa bo o dolent”

Creieu que l'executiu de Zapatero està complint el nou Estatut en el tema del finançament?

—No pensem que ni s'estigui complint ni que no s'estigui complint. Falta que la comissió bilateral es posi en marxa. Llavors veurem què passa. Dir ara una cosa o l'altra és mentir. En els propers sis mesos veurem què passa. També és cert que ningú no pot pensar que en sis mesos es desplegui l'Estatut, però sí que veurem com van les coses

—Vist en perspectiva el procés estatutari català, creieu que el president espanyol ha frustrat expectatives?

—El problema que ha tingut Zapatero és la renúncia a l'exercici de la pedagogia. Tenim un bon Estatut. Si alguna cosa ha fallat és l'exercici de la pedagogia per avançar cap a una Espanya federal. El que hem trobat és un lideratge mediàtic del PP que no ha tingut cap tipus de contrapès a favor de l'Espanya federal.

Tots plegats vam infravalorar el que havien representat els vuit anys del PP sobre les mentalitats de molta gent a l'estat. I vam sobrevalorar un PSOE que encara no ha fet l'exercici de caminar cap a una Espanya plural i federal.

—Ha canviat en alguna cosa l'opinió d'ICV sobre Zapatero?

—El temps ha demostrat que és l'aritmètica parlamentària el que fa bo o dolent Zapatero. Potser a l'inici de la legislatura semblava bo per ell mateix, però no. Zapatero és capaç de mostrar el millor i el pitjor alhora. Més enllà de l'Estatut, el millor Zapatero és el de les esquerres, el de la retirada de les tropes d'Iraq, el de la legalització dels matrimonis homosexuals. I el més decebedor és el que pacta la llei de la memòria històrica, o un finançament a l'Església que perpetua els seus privilegis amb l'estat.

El que el modifica és què pacta amb la dreta, CiU o PNB, o amb les esquerres.

—Vol dir que és un polític buit?

—No, però se situa en un PSOE que s'ha renovat en el que fa referència a drets i llibertats, que és molt liberal quant a model econòmic, i que necessi-

Joan Herrera (Barcelona, 1971) és portaveu del grup parlamentari d'Esquerra Verda-IU-ICV al Congrés dels Diputats.

ta molta influència en el model d'estat. Així que avui només es pot avançar cap a un model federal influent en aquest PSOE. Per tant, és una novetat respecte dels PSOE anteriors, però manté també elements de continuïtat.

—Com ara quins?

—Com la política econòmica, que continua del tot deslligada d'una visió sostenible. El Govern espanyol, per exemple, continua sent un dels que més incompleix Kyoto, pel que fa a les emissions de CO₂. I també en política exterior arrossega rèmores del passat, com és el cas del Sàhara. També és cert que hi va haver la retirada de tropes de l'Iraq. Així doncs, els elements més innovadors del govern de Zapatero i del PSOE es consoliden amb els acords amb les esquerres.

—Uns condicionants que no han funcionat en el cas de la llei de la memòria històrica. És un fracàs definitiu, aquesta llei?

—En el cas de la llei de la memòria històrica no està tot beneït. Demanem al PSOE que recuperi la voluntat d'aprofundiment democràtic. Cal continuar pressionant. I no pot ser que algú doni un baló d'oxigen al Govern, tot acceptant només revisions d'alguns judicis emblemàtics. El que hem de demanar al govern és que compleixi amb el compromís que va fer. No tot està perdut, però la llei està molt mal enfocada.

—El PSOE ha estat jugant a dues bandes al Congrés —amb els pactes amb vostès i ERC, però amb alguns acords amb CiU i PNB—?

—Jo crec que el PSOE s'ha plantejat una equació: pactar la política social amb les esquerres, i pactar l'econòmica amb les dretes. Però això té una factura en les eleccions. Pensem que l'opció

més frustrant del PSOE ve de la mà de la dreta. El que passa també és que la radicalitat del PP dona camp per córrer al PSOE, li ho posa molt fàcil. Per tant, el que cal és que hi hagi un major pes de les esquerres al Congrés de Diputats que culmini amb uns valors federalistes i catalanistes més forts.

—Zapatero ha estat deslleial amb vostès?

—No és qüestió de si ha estat deslleial amb nosaltres o no. Però si hi ha algú amb qui no ha estat lleial és amb el seu electorat, que no el va votar per fer, per exemple, un acord que allarga durant dècades les prebendes de l'Església. Hi ha vots que Zapatero va rebre per l'esquerra i que no s'han reflectit en algunes d'aquestes línies. Això també passa en el pla de la política ambiental. No parlem de lleialtats a un grup parlamentari sinó a uns valors. Això és el que ens jugarem en les properes eleccions, la influència de les esquerres sobre un PSOE que té massa temptacions de desviar-se cap a la política de dreta.

E. R.